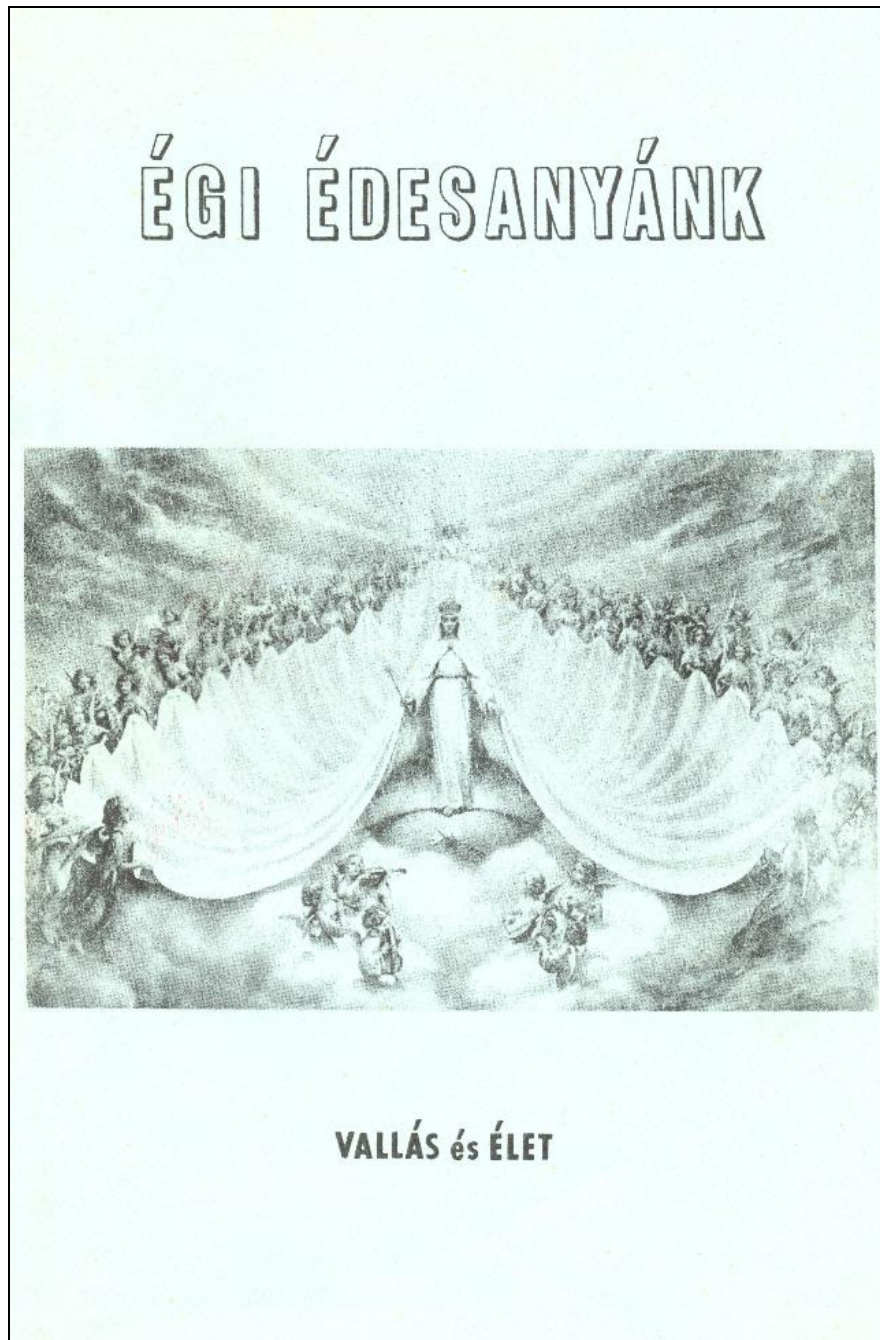

Magyary Csilla Égi Édesanyánk

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Magyary Csilla
Égi Édesanyánk

A címlapon *Mária a Világ Szeplőtelen Királynője* Róza mama egy látomása szerint.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1979-ben jelent meg a Vallás és Élet Kiadó gondozásában. Az elektronikus változat a Jézus Társasága magyarországi tartományfőnökének az engedélyével készült. A programot lekipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a Jézus Társasága Magyarországi Tartományáé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Alapelvek az ilyen természetű kinyilatkoztatásokra vonatkozólag	4
Köztetek vagyok	5
Ha nem lesztek olyanok, mint a kisgyermekek	5
San Damiano	6
A kiválasztott	6
A gyógyulás	7
Padre Piónál	8
Az első jelenés	9
A Rózsák Asszonyának kívánsága.....	10
Részletek az üzenetekből	12
Róza mama családja.....	15
A jelenés helye.....	16
Támadás a fák ellen	17
A kút története.....	18
Róza mama kápolnája	19
Egy különös látogató.....	20
Padre Pio és San Damiano	20
A világra váró csapások	21
Jézus diadala Márián keresztül	21
Fényjelenségek – illatok	23
Lelki ajándékok, gyógyulások, látomások.....	23
San Damiano ma	26
Befejezés	27
Irodalom.....	28

Alapelvek az ilyen természetű kinyilatkoztatásokra vonatkozólag

1. Ha azok tartalma megegyezik hitünk tanításával, a püspök ítéletét tiszteletben tartva, *hihet vagy kételkedhet* bárki azok isteni eredetében, aszerint, hogy kellő tanulmányozás után mi látszik számára valószínűbbnek.

2. A *püspök engedélye* szükséges azonban ahhoz, hogy ilyen helyeken kápolnát építhessenek, misézhessenek, új természetű ájtatosságokat vezessenek be, vagy hivatalos egyházi zarándoklatokat vezessenek. Magánszemélyekként azonban bárki felkeresheti az ilyen helyeket, és ott az Egyháztól jóváhagyott imákat (pl. rózsafüzért) végezheti.

3. Az Egyház 1966-ban megszüntette az ilyen könyvek kiadására és olvasására vonatkozó tilalmakat (Canon 1399 és 2318 – *Index*). Lásd: A.A.S. 1966. december 29-i számát.

4. Az Egyház 1975. március 19-én lehetővé tette az ilyen könyvek egyházi jóváhagyás (*Imprimatur*) nélküli kiadását. Az *Imprimatur*-ra csak akkor van tovább is szükség, ha az ilyen kiadványokat a templom előcsarnokában árusítják. (Lásd: L'Osservatore Romano angol kiadásának 1975. április 24-i számát.)

A lelkiélet rendkívüli jelenségeire vonatkozó tudnivalókat és azok *megítélésének szabályait* lásd a Lelkiéletünk 3. kötetében.

Köztetek vagyok ...

Mindenütt, ahol a Szent Szűz megjelenik, fáradhatatlanul csak azt kéri, hogy térjünk meg Istenhez. Krisztusnak, Üdvözítőnknek Anyja mindnyájunkat Ahhoz akar vezetni, Aki általa jött a földre. Ez az ő küldetése minden alkalommal, mikor megjelenik köztünk, mikor eljön közénk.

Igen! Eljön közénk! Mert a kis olaszországi falu, az alig 150 lakosú San Damiano az a hely, ahol Mária ki akarja építeni kis „földi Paradicsomát”, és ahová 1964. október 16. óta minden pénteken és minden Mária ünnepeken *eljön* teljes valóságában, s ugyanezt teszi Szent Fiának, Jézusnak nagyobb ünnepein is. Ugyanis a jelenés és a jelenlét közt nagy különbség van.

Valakinek lehet látomása Jézusról, vagy Máriáról anélkül, hogy érezné valóságos jelenlétüket. A mai világból merített példával úgy lehetne ezt megmagyarázni, hogy ilyen jelenésnél úgy látja valaki az égi Lényt, mint mikor pl. a televízióban lát valakit. Sok szent és más kiválasztott lény észlelt ilyen látomást, mikor Isten megengedte saját lelkük és mások hasznára, hogy lássák Jézust, Máriát, vagy valamelyik angyalt, szentet.

San Damiano-ban több történik, mert itt a Szűz állandóan hangoztatja, hogy eljön közénk, itt van köztünk, elevenen és valóságban. 1967. október 27-én egész világosan mondja:

– Gyermekeim, ezek a napok, melyek lángragyújtják szeretetemet, mikor látlak titeket idejönni az én jelenlétembe, ide hozzám, aki olyan eleven valóság vagyok, mint ti. Látlak titeket szememmel, látom szíveteket, belelátok szívetekbe és lelketekbe.”

Amikor pedig végetér látogatása, szellemileg akkor is ott marad éjjel és nappal. Csak lelki jelenlét ez, de erőteljes jelenlét, mely jól ismeri a szíveket és kegyelmének bőséges áradatát hullatja azokra, akik felkeresik őt ezen a helyen, az ő kis Paradicsom kertjében, mint ahogy 1968. szeptember 16-án mondta:

– Veletek leszek ezen a megszentelt helyen éjjel és nappal ebben a kis Paradicsom-kertben.

Ha nem lesztek olyanok, mint a kisgyermek ...

Jézusnak ezekre a szavaira kell gondolnunk a hitre vonatkozólag is. Hitünknek is gyermeki hitnek kell lennie, gyermeki szent bizalommal kell néznünk az Atyára, aki teremtette és kormányozza a földet, és aki nemcsak az ég, de a föld Királynőjévé is tette Szent Fiának Édesanyját. És éppen ezért, mikor Mária a földre jön „látogatóba”, saját birodalmába jön.

De jön valóban?

Igenis jön! Jött La Salette-be, Lourdes-ba, Fatimába és Banneux-be. Ezeket a jelenéseket az Egyház már elfogadta – és mégis, senki sem köteles hinni bennük. De nem hinni bennük mégis a legnagyobb balgaság lenne.

Mondhatja azt is valaki:

– Jó, ezeket az Egyház már elfogadta, hát én is hiszek bennük, de a többit... a többit már nem hiszem!

Ez mindenkinek jogában áll. De nem szabad elfelejtenünk, hogy az Egyház rendszerint hosszú ideig vár, mielőtt végleges véleményt mondana. Fatima elismerése is csak tizenhárom évvel a napsoda után következett be!

– Hát majd várok, amíg az Egyház elismeri... – mondhatná valaki.

Megteheti ezt, de sok kegyelemtől esik el, amit a Szent Szűz kiesdene Szent Fiától, ha... hinne!

San Damiano

San Damiano a Pó völgyében fekszik. Mindössze 150 lelket számlál és a San Giorgio egyházközséghez tartozik. Piacenzától kb. húsz kilométerre fekszik, déli irányban. A zarándokok Milánóig repülőgéppel mehetnek, onnan vonattal Piacenzáig, majd autóbusszal, vagy taxin tovább San Damianóba. San Damiano körül van véve paradicsom-, kukorica-, cukorrépa- és búzaföldekkel. Közvetlen közelében van egy NATO repülőtér. Autóval Piacenzából a „Val d’Arda” nevű úton kell menni egészen San Giorgióig. Ott jobbra fordulva Centoveráig, ahonnan ismét jobbra fordulva egy kisebb út vezet San Damianóba.

A kiválasztott

Róza – akit Mária azért választott ki, mert „a legtudatlanabb volt az összes emberek között” – ezen a környéken született, 1909. január 26-án, Santimento di Rottofreno falujában, mely húsz kilométerre van San Damianótól. Heten voltak testvérek, de két fiú és egy lány meghalt csecsemőkorban. Négy lány maradt életben, akik közül három apáca lett. Róza kétéves volt, mikor apját elvesztette. Ekkor a család Mirofiore-ba költözött.

Róza igen szigorú nevelésben részesült, nem szeretetlenségből, hanem éppen okos szeretetből, mert csak szigorú neveléssel lehet erkölcsileg szilárd embereket nevelni. Már fiatal lány korában tevékenyen részt vett az egyházközség életében, és a gyerekeket hittanra tanította. Róza gyors felfogású volt, és hamar tanult. Amit tanult, meg is jegyezte. Minden évben első díjat nyert a katekizmusból. Sok imát tudott könyv nélkül, és ismerte a rózsafüzér titkait. Későbbi betegsége folyamán gyengült meg annyira emlékezőtehetsége, hogy a rózsafüzért is csak titkok nélkül imádkozta, mert már nem emlékezett rájuk. A jelenések kezdetekor Róza ismét normális emlékezőtehetséggel rendelkezett, és felfogóképessége is erősödött.

Róza 1937. október 7-én ment férjhez, a Rózsafüzér Királynőjének ünnepén. Férje, Quattrini József éppen olyan élő és egyszerű hitben nevelkedett, mint Róza. A fiatalok, akiket Róza valaha hittanra tanított, mind megjelentek esküvőjén, és vele együtt szentáldozáshoz járultak.

Nem sokkal esküvőjük után költöztek San Damianóba. Róza igen szerette urát, és különösen hálás volt neki azért, hogy elsőnek hitt a Szent Szűz megjelenésében.

1961-ban Róza látomásban részesült, s erről rögtön beszámolt a plébánosnak: „Ó, Atyám, tegnap este láttam a templomot sok, sok néppel megtöltve, egészen a kórusig, sok, sok nép a templomon kívül, és Ön gyóntatott és sokakat megáldoztatott.” A plébános ezt beteges képzelődésnek tartotta, mert aznap csak négyen voltak jelen a misén, s csak kettő áldozott. Azért igyekezett meggyőzni Rózát, s arra buzdította, hogy imádkozzék sokat, hogy minden híve jöjjön misére vasárnap, ez neki elég lesz. Öt év múlva azonban megérte a látomás beteljesedését, s rendületlenül hisz ma is a San Damianói jelenések valóságában. 1969-ben máshová helyezte őt a püspök.

A szenvedés mindig nagy szerepet játszott Róza életében. Mindhárom gyermeke császármetszéssel jött a világra.

Harmadik gyermekének világra jötte után nem nyerte vissza egészségét. Sebe nem gyógyult, és betegségével kapcsolatban sok melléktünet is lépett fel, sőt teste is teljesen elformátlanodott a betegség következtében. A kis Péter-György születése után Róza élete állandó utazás volt a kórház és az otthon között. Az egyik klinikán kapott injekciók nem hogy használtak volna, de még súlyosbították állapotát. Végül is Piacenzába vitték a kórházba, ahol állapotát reménytelennek ítélték, és hazaküldték meghalni.

A gyógyulás

1961. szeptember 29-e volt, Szent Mihály főangyal ünnepe. Róza nemrég tért vissza Piacenzából és az első emeleti hálósobában feküdt. Nagyon szenvedett. Mozdulni sem tudott. Férje elment gesztenyét szedni, hogy legyen valami ennivaló a házban. Csak Róza nagynénje, Adél volt vele otthon.

Szép meleg nap volt. Úgy déltájban egy fiatal nő kopogtatott, és adományt kért, hogy három gyertyát gyújthasson a Kegyelmekek Asszonyának templomában, San Giovanniban, ahol Padre Pio élt. A fiatal nő a környéken szokásos szoknyát és tarka blúzt viselte, fején égszínkék kendő volt.

Adél nem azon csodálkozott, hogy a szép fiatal nő a tőlük 800 kilométerre levő kápolnában gyújtandó gyertyára kér adományt, hanem csak arra gondolt, hogy a házban összesen 1000 líra van, azt is kölcsönbe kapták. Meg is mondta, hogy mindig szoktak adományt adni, de most képtelenek, mert a családfőnek gyenge az egészsége, felesége pedig haldoklik. De a fiatal nő olyan szépen kért, hogy végül is nem tudott ellenállni, és adott neki 500 lírát. Erre a látogató megkérdezte:

– Hol van az unokahúgod?

– Fent a hálósobában – volt a felelet.

A látogató felment Rózához és így szólt:

– Ne félj! Gyere ide. Különb is, mi bajod van?

– Egész belső részem nyitott seb. Hazahoztak a kórházból, mert már nincs remény felgyógyulásomra.

Ekkor megszólalt a déli harangszó.

– Gyere, kelj fel! – mondta a látogató.

– Nem tudok! -felelte Róza.

– Add ide a kezedet... – mondta most a fiatalasszony.

Róza odaadta kezét, de hasztalan.

– Add hát ide mindkét kezedet... – mondta most újra. Erre Róza mindkét kezét odaadta.

Hirtelen nagy megrázkódtatást érzett.

– Gyere, kelj fel! – hallatszott újra a parancs.

És Róza felkelt. Gyógyultan! Erre kiáltozni kezdett:

– Meggyógyultam! Meggyógyultam!

A fiatalasszony nyugalomra intette, és kérte, imádkozza el az Angyali Üdvözlöt, majd öt Miatyánkot és öt Üdvözlégy Máriát Padre Pio szándékára.

Róza engedelmeskedett. Ekkor a fiatalasszony rátette kezét sebére, mely azonnal teljesen meggyógyult.

Róza nem győzte bámulni a parasztruhába öltözött gyönyörű fiatal nőt, aki most azt mondta neki, menjen el Padre Pióhoz.

– De nincsen pénzem – felelte Róza. – A háziúr mindent elvett.

– Akkor el kell költöznöd innen – tanácsolta a látogató. – Keress egy másik házat. Aztán menj el Padre Pióhoz.

– De nincsen pénzem, és ruhám sincsen, amiben utazhatnék – ellenkezett ismét Róza.

– Ne törődj azzal. Idejében megkapsz mindent, amire szükséged lesz – felelte a látogató, és eltávozott.

Róza kislátja, Péter-György kint játszott a ház előtt. Láta a fiatalasszonyt kijönni a házból, és elmenni. Mások is álldogáltak a közelben, de nem láttak senkit.

Néhány nappal később Róza levélben pénzt kapott ismeretlen helyről. A pénz épp elég volt ahhoz, hogy elutazzék Padre Pióhoz. És útja előtt alig két órával két ruha is érkezett számára. Senki sem tudja honnan. De tökéletesen illettek rá.

Padre Piónál

1962 tavaszán indult el Róza meglátogatni Padre Piót San Giovanni Rotondóba, Dél-Olaszországba. SanGiovanni Rotondo a Gargano hegy lábánál feküdt. A hegyen Szent Mihály főangyal híres kegyhelye van, az egy évszázadokkal előbb történt jelenés emlékére.

Ott, szombaton Róza és kísérője a templomtéren éppen a rózsafüzért mondták, mikor Róza hallotta, hogy valaki nevén szólítja. A hang irányába nézve meglepetve látja, hogy előző évi látogatója, az égszínkéek kendős fiatalasszony van ott.

– Megismersz? – kérdezte Rózáat, mire ő így válaszolt:

– Hogyne... ! Te vagy a Madonna, és nem akarod, hogy ezt valakinek is megmondjam.

– Én vagyok a Vigasztalás Anyja, azoké, akik szenvednek. Mondd meg ezt San Damianóban, és mond meg az orvosprofesszornak, aki nem akarta elhinni, hogy meggyógyultál. Szentmise után találkozunk az oltárnál, és elkísérlek Padre Pióhoz.

Így is történt. Az Égi Anya vezetésével Róza elment Padre Pióhoz, aki más zarándokok után fogadta Rózáat is, és megmondta neki, hogy a következő két évben a betegek lelkigondozására kell szentelnie magát.

Róza, aki egyszerű parasztasszony volt, nem tudta elképzelni, hogy ez miként sikerül majd, de engedelmeskedve az utasításnak, jelentkezett a kórházban, Piacenzában, ahol minden további nélkül elfogadták szolgálatait. Azonkívül otthonaikban is látogatta a betegeket, hogy Padre Pio utasítása szerint lelki vigaszban részesítse őket. Időnként hazament tiszta ruháért, aztán újra visszatért betegeihez. Több, mint két évig folytatta ezt az életmódot, mikor nagynénje, Adél beteg lett. Ekkor Róza levélben megkérdezte Padre Piót, hogy mit tegyen. Padre Pio azt üzenté neki, hogy az elmúlt években rábízott küldetése véget ért, mehet haza, hogy öreg nénjéről gondoskodjék. Róza segítségével Adél vissza is nyerte egészségét.

Abban az időben, mikor Róza a betegekről gondoskodott, egy imában töltött éjszaka során a Szűzanya azt mondta neki, hogy eljön az idő, mikor a háza és az út közötti mezőn sok-sok kis házikót lát majd, és meg is mutatta neki a jövő képét. Később Róza, mikor a zarándokok autó után húzott kis lakóházait látta, felismerte a Szűzanya által mutatott képet.

Egy napon – Piacenzában – mikor a betegekről gondoskodva éppen ebédet készített, egy fiatal, harminc év körüli pap állított be hozzá, és megkérdezte, hogy imádkozhatnának-e együtt. Róza boldogan beleegyezett. A fiatal pap csodaszép imáinak hallatára Róza egészen fellelkesült, és azt mondta:

– Áldott vagy, mert olyan szépen tudsz imádkozni! Én csak a rózsafüzért tudom mondani, de még a titkokra sem emlékszem. Kérlek, taníts meg engem úgy imádkozni, hogy az tessen az Úrnak.

A pap azt felelte: Csak imádkozzad tovább is a rózsafüzért, az gyönyörű és hathatós ima. Ami pedig a titkokat illeti, majd küldök valakit, aki megtanít rájuk. Ami pedig a többi imát illeti, minél egyszerűbb, annál kedvesebb Istennek. Ismételd gyakran: Istenem, szeretlek! Jézusom, szeretlek! Jézusom, hálát adok neked! Jézusom, bocsánatodat kérem! Imádkozz csak mindig úgy, ahogy éppen abban a pillanatban a szíved sugallja.

Róza hálásan mondta:

– Úgy érzem, igen sok jót adott nekem. Honnan jöttél?

– Én názáreti vagyok – felelte a fiatal pap. Mire Róza így szólt:

– Talán Loretóból jöttél? (Mivel Loreto jól ismert hely egész Olaszországban, Róza úgy gondolta, Názáret és Loreto ugyanaz a hely.)

– Igen, én Loreto házában élek – mondta a pap.

– Kérlek, jöjj el megint! – mondta Róza, és megfordult, mert a macska felugrott az asztalra. Mire visszafordult, a pap már eltűnt.

Nemsokára elkezdte imádkozni a rózsafüzért, és úgy érezte, hogy láthatatlan kéz fogja fejét és hétszer egymásután elismétli neki a rózsafüzér tizenöt titkát. Ettől a pillanattól kezdve soha többé nem felejtette el a titkokat.

Később, mikor a Madonna megjelent Róza mamának – ahogy az emberek Rózát nevezték – megkérdezte tőle, ki volt a fiatal pap. Mária mosolyogva kijelentette, hogy a pap a názáreti Jézus volt, aki Loreto templomának szentségházában él. Azt is megmondta Mária, hogy a Szentlélek tanította meg őt a rózsafüzér titkaira.

Róza gyakran a legegyszerűbb szavakat sem értette meg. Egyszer egy olasz hölgy kérte, hogy imádkozzék unokaöccséért, aki színész.

– Mi az, hogy színész? – kérdezte Róza.

Máskor egy Rómából jött papnak említette:

– Égi Anyánk arra tanított, hogy nagyon sokat kell imádkozni a felszenteltekért. Ezek igen fontos emberek lehetnek.

De hát kik is azok a „felszenteltek”?

Az első jelenés

Az általános nyelvhasználatot követve „jelenés”-ről beszélünk, noha, mint a Szűzanya mondta, ő valóban jelen van San Damianóban, tehát a „jelenlét” szó fejezné ezt ki kellőképpen.

1964. október 16-án délben, mikor Róza mama az Úr Angyalát imádkozta, hallotta, hogy valaki szólítja:

– Gyere, gyere ki, várlak téged!

Róza habozott, mert nem tudta, valóban hallja-e a hangot, vagy csak képzelődik. De a hang ismét szólította:

– Gyere, gyere ide, várok rád!

Róza most attól tartott, hogy talán az ördög bolondítja. Rózsafüzérével kezében ment ki a házból. Felnézve egy hatalmas arany és ezüst felhőt látott, számos csillaggal és különböző színű rózsákkal körülvéve. A felhőből piros gömb szállt ki, és megállapodott a házhoz közel álló körtefán. Azután, nagy fénytől övezve, a Boldogságos Szent Szűz lépett ki a gömbből. Róza mama így mondja el, mi történt:

– A Szűz ezt mondta nekem:

– Lányom, én igen messziről jöttem. Hirdesd ki a világnak, hogy mindenkinek imádkoznia kell, mert Jézus már nem tudja tovább hordozni keresztjét. Azt akarom, hogy mindnyájan üdvözüljete, jók és gonoszak egyaránt. A Szeretet Anyja vagyok, Anyja mindnyájatoknak. Ti mind gyermekeim vagytok. Ezért akarom, hogy mindnyájan üdvözüljete. Ezért jöttem, hogy imára szólítsam fel a világot, mert közeleg a büntetés.

Minden pénteken visszatérek, és üzeneteket adok neked, melyeket meg kell ismertetned a világgal.

– De – tiltakozott – senki nem hisz majd nekem, hiszen én csak szegény, tanulatlan parasztasszony vagyok. Börtönbe zárnak.

– Ám a Szent Szűz így válaszolt:

– Igenis, hisznek majd neked. Mikor eltávozom, jelet hagyok: ez a fa virágba borul.

Ezzel elment, és október 16-án a körtefa virágba borult, sőt a közelben levő szilvafának odahajló ágai is kivirágoztak másnap.

A következő három héten ezrek és ezrek jöttek megnézni a virágzó fákat, melyek teljes szépségben pompáztak az őszi eső ellenére. A körtefa abban az évben is teli volt gyümölcscsel. Adél másfél kosár körtét szedett róla.

Ettől a naptól kezdve a Szent Szűz megjelent Róza mamának minden pénteken, első péntekeken és első szombatokon, bizonyos ünnepeken és minden Mária ünnepen. Hetente adott üzeneteket, és ezeket gyakran olyan jelenségek kísérték, mint pl. a nap forgása.

Igen sokan készítették fényképet a virágzó körtefáról, és ezek a képek mindenfelé eljutottak. 1967-ben egy kegytárgy árusító nő mondta Piacenzában, hogy ő maga is látta a virágzó körtefát.

San Damianóba a világ minden részéből érkeznek zarándokok, akiknek gyermeki hitük és bizalmuk van Istenben. A sok testi és főleg lelki gyógyulás a hívők előtt az egyházi döntés előtt is hitelesíti Róza mama szavait, aki meggyőződésük szerint az Égi Édesanya szavait tolmácsolja.

A Rózsák Asszonyának kívánsága

Mit mond nekünk a Szűzanya? Üzeneteinek lényege a világ veszélyes helyzetére vonatkozik: Ha nem térünk meg Istenhez, csakhamar bekövetkezik a büntetés, mert a világ már Isten haragjának küszöbén áll. Imádkoznunk kell, sokat, sokat kell imádkoznunk! Főleg a rózsafüzér az az ima, amit a Szent Szűz kér tőlünk, mert „a legerőteljesebb ima a gonosz legyőzésére”. Három századdal előbb ezt így énekelte meg Montforti Szent Lajos:

Márián át semmisül meg a bűn,
Márián át árad reánk a kegyelem.

Ha elolvassuk újra La Salette, Lourdes és Fatima üzeneteit, vagy a még újabb idők üzeneteit, láthatjuk, hogy a Szent Szűz mindig kéri a szentolvasó imádkozását. És ő tudja, mit miért kér. Rajtunk múlik, hallgatunk-e rá!

San Damiano egyik fontos üzenete a felebaráti szeretet gyakorlása. Erre nagyon gyakran visszatér Égi Édesanyánk. Mi más ez, mint Krisztus tanítása: „Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket!”

A másik, amire az Égi Vendég gyakran visszatér: a szentgyónás szentsegének, a gyakori szentáldozásnak és különösen az Oltáriszentség tiszteletének a fontossága.

Fontos üzenete San Damianónak: igen nagy szükség van az imára az Istennek szentelt személyekért, papokért, szerzetesekért és apácákért. Különösen fontos, hogy az Istennek szentelt személyek hűek maradjanak! Éppen ma látjuk ezt, mikor oly sok pap és apáca hagyja ott hivatását. Tudjuk, hogy a pap soha sem kárhozik el egyedül, hanem a lelkek sokaságát rántja magával. Milyen fontos itt is hallgatni Égi Édesanyánk szavára és imádkozni kedves papfiaiért.

Ma, mikor oly sok tévedést terjesztenek, megértjük, miért akarja a Szent Szűz, hogy belekapaszkodjunk palástjába a rózsafüzér imádkozása által. Erre gyakran felszólított San Damianóban. Kövessük hát tanítását, mert ha vele maradunk, nem veszhetünk el, hiszen őt az Egyház a Mennysország Kapujának nevezi!

San Damianóban a Szűzanya a „Rózsák Csodálatos Anyja” címet használja. Főleg azonban a „Szenvedők Vigasztalójának” nevezi magát. Ez megint bizonyítja, hogy nagyon jól tudja, kihez beszél: a szenvedő emberiséghez.

Mária szól, és rajtunk múlik, hogy meghallgatjuk-e ezt a szerető és hatalmas Édesanyát, és teljesítjük-e kéréseit: szeretjük-e embertársainkat, gyakran járulunk-e a szentgyónás és szentáldozás szentségeihez és naponta imádkozzuk-e a rózsafüzért. A földi életúton egy-egy rózsaszirm elötte minden rózsafüzér imánk.

Az első időkben, a jelenések első éveiben, tehát 1964. októberétől egészen 1970. júniusáig Róza mama mindig elmondta a körülállóknak, mit üzent a Szent Szűz. A zárándokok ezreit fogadta ebben az időben. A következőkben idézünk S. Di Maria könyvéből, mely angol fordításban „The Most Holy Virgin at San Damiano” címmel jelent meg.

„Róza mama kis imahelyiségében fogadta a zárándokokat. Sok alkalommal jutott nekem a megtiszteltetés, hogy tolmács lehettem, és ez mindig épülesemre szolgált. Mély csodálattal töltötte el az embereket Róza mama egyszerű és tiszta hite, és méginkább az a józan teológiai és erkölcstani tudás, amellyel a legérzékenyebb kérdéseket is kezelte.

Mikor Jézus tanítani kezdett, a zsidók csodálkoztak, hogy embernek – mert ők nem tudták, hogy Isten volt – hogyan lehet ilyen nagy tudása. Hiszen ő soha nem járt a Templomba, a Mesterek (rabbik) iskolájába. Egyetlen egyszer jelent csak meg a törvénytudók között, tizenkét éves korában, és akkor azok elámultak feleletein.

Természetesen nem lehet Róza mama esetét a fent említettekhez hasonlítani. Csak azért említjük, mert Róza, akinek alig volt valami iskolázottsága, hittudósokat is bámulatba ejtett feleleteivel. Ezenkívül olyan egyszerűen és nyugodtan viselkedett a legműveltebb és legbefolyásosabb emberek előtt is, hogy önkéntelenül megint a Szentírás szavai jutnak eszünkbe, mikor az Isteni Mester azt mondta: «Hálát adok neked Atyám, hogy elrejtetted ezeket a bölcséktől és okosaktól, és kinyilvánítottad a kisdedeknek.»

Róza mama nem sajátította ki a hittudomány doktorainak szerepét, sem a szoros értelemben vett lelkivezetőkét. Gyakran hallottam, hogy a lelkivezetésre feltett kérdésekre azt felelte: «Tedd, amit gyóntatód mond.» S mikor valaki tiltakozott, mondván, hogy gyóntatója igen engedékeny, és azt hiszi, hogy jobb, mint amilyen a valóságban, Róza mama azt mondta: «A te gyóntatód jó pap, és mivel ő Isten helyett van a gyóntatószékben, bizalommal követheted tanácsát.»

Gyakran beszélt Róza mama a jövőről is, és az esemény később pontosan bekövetkezett.

1965. június 25-én gyermekeket látott meghalni az éhségtől Indiában, és ez a látomás könnyekre fakasztotta. S valóban, az Indiában beállott éhínség egyike volt a legrosszabbaknak.

1965. július 25-én látta a Szentatyát, VI. Pált New Yorkban az Egyesült Nemzetekben. Mindenkit kért, hogy imádkozzanak a Szentatyáért. Utána egy fehér galambot látott olajjaggal a csőrében. Október 4-én VI. Pál pápa valóban meglátogatta az Egyesült Nemzeteket, s mindnyájan tudjuk, milyen szíves fogadtatásban részesült. Jelenléte akkor elősegítette a béke ügyét.

1965. november 22-én Róza árvizet látott Rio de Janeiróban, és sírt, mert sok gyermeket fuldokolni látott. Ezek segítségért kiáltoztak. Sajnos a következő év januárjában ez is valóra vált.

1965. október 8-án bejelentette, hogy a Vatikáni Zsinat december 8-án bezárul, pedig ezt a Szentatya csak egy hónappal később, novemberben hirdette ki.

1966 nyarán ajánlotta, hogy a búzát ne vessék el, hanem árolják, mert az időjárás olyan lesz, hogy a földbe vetett mag elpusztul. Valóban olyan őszi áradások voltak, hogy aki elvetette gabonáját, annak nem maradt meg semmi sem a földjében.

1967. május 13-án, mikor a Szentatya Fatimába ment, valaki azt mondta tizenegy óra tájban: nyissuk fel a rádiót, hogy megtudjuk, a Szentatya megérkezett-e már. Ugyanis a repülő érkezése tizenegy órára volt várható. De Róza mama kijelentette: «Szent Mihály itt van, és ő megmondja, mikor érkezik meg a pápa». Valóban, 11:35-kor csendesen csak ennyit mondott: «A Szentatya megérkezett Portugáliába!» Később a rádió bement, hogy a pontos érkezés 11:35-kor történt.

November 16-án 1966-ban egy pap ment látogatóba, aki elhatározta, hogy próbára teszi Róza mamát. Civilbe öltözött, és a papi méltóság legkisebb jelét sem mutatva ment be

Rózához. Ő azonnal felkiáltott: «De hiszen te pap vagy!» A pap tagadta ezt, de félórai vita után Róza megint csak így szólt: «Levetted a reverendádát, és a kocsiban hagytad. Tedd fel legalább a pápi gallérod, ami a zsebedben van.» A papot ez végre meggyőzte.

Hogyan lehetne mindezt természetes módon magyarázni? Emellett Róza mamában a legkisebb jele sincs a kiegyensúlyozatlanságnak, és soha senkit sem akart kihasználni látogatói közül. Egyetlen kívánsága, ismeretlenül élni.” (26–28 o.)

Részletek az üzenetekből

1970-ben Piacenza püspöke, Malchiodi, megtiltotta Róza mamának, hogy az üzeneteket tolmácsolja és a zarándokokat fogadja. Ezt a tilalmat utódja, Manfredini püspök is megújította. Mint mindig, Róza mama most is engedelmeskedett. 1970. június 1-től kezdve nem tolmácsolja többé a Szent Szűz szavait, és nem fogadja az őt látni akaró zarándokokat. A következő üzenetek e tilalom előtt váltak nyilvánosakká. Évente több, mint száz üzenetet hagyott a Szent Szűz, de üzent nekünk az Úr Jézus és Szent Mihály főangyal is. Ebben az időben az üzeneteket hangszalagra vették. Róza mama soha nem olvasta az üzeneteket.

Már a jelenés előtt egy órával ott imádkozott a körtefa alatt, mély összeszedettségben. Mivel, mint mondtuk, ebben az időben a rózsafüzér titkait se tudta megjegyezni, tehát nem tételezhető fel, hogy előre betanult üzeneteket mondott volna el. Ez ellen szól az is, hogy nagy különbség van az üzenetek nyelve és Róza mama mindennapi beszéde között. Bár az üzenetek nyelve is egyszerű, de olyan harmonikusan felépített, hogy arra Róza mama soha nem lett volna képes.

A San Damianó-i üzenetek tele vannak szeretettel, bátorságot és reményt keltenek, különösen a bűnösökben, akik legjobban megbántották Jézust és Máriát. Egyik ilyen üzenet például: „Igen sok lélek van itt jelen, akiknek nincs hitük, akik átkoznak és gúnyolnak engem. De én őket is karomon hordozom. Nem akarom, hogy elveszenek. Nagyon, nagyon szorosán akarom tartani őket, azt akarom, hogy elérjenek engemet a hitben, reményben és buzgó szeretetben, mert nagyon szeretem őket.” (1966. augusztus 8.)

Amikor a Szent Szűz a bűnösökről beszél, sokkal nagyobb hangsúlyt helyez a reményre és irgalomra, mint az ítéletre és a büntetésre. Anyai kötelessége figyelmeztetni gyermekeit, de igazi anyaként inkább vigasztalja, mint fenyegeti őket. Megbocsát, megvéd, és Szeplőtelen Szívére akar ölelni mindenkit, jókat és rosszakat egyaránt. Szeplőtelen Szívének szeretete jellemzi kis földi Paradicsomában adott üzeneteit, anélkül azonban, hogy megfélemlítsék az isteni Igazságosság hirdetéséről. Rámutat a bűn rettenetes következményeire is amit maga után von. De ha a bűnöket követő büntetés kilátásba helyezése félelmetes is, mégis San Damiano Madonnájának nyelve az igazi anyai szeretet nyelve, mindig a valóságnak megfelelő, de ugyanakkor teli van szeretettel és irgalommal.

Mikor a Boldogságos Szűz a jövőről beszél, nem használja itt a Jelenések könyvének hosszú és félelmet keltő leírásait. Több helyet ad szavaiban Jézus uralmának, a Világosságnak, melynek el kell jönnie a világba. A mennyország összehasonlíthatatlan örömeit ígéri, amelyek soha el nem múlnak. Az Egyház győzedelmeskedni fog, de nagy bizalommal kell lennünk a Legfőbb Pásztor iránt, imádkoznunk kell érte, és imádkoznunk kell a rózsafüzért!

Az üzenetek tanítása tökéletesen megegyezik az Egyház tanításával. És talán nincs még egy helye a világnak, ahol a Hiszekegy oly sokszor felhangzana, mint itt. A hit minden tanítása előbukkan az üzenetekben: a nagy és csodálatos titkok, mint a Szentháromság titka, a megtestesülés, a megváltás, az Evangéliumok tanítása Jézus gyermekkorától mennybemenetelig, a szentségek, melyek közül legfontosabb az Oltáriszentség, a kereszténység nagy erkölcsi tanításai, főleg a szeretet és a családi erkölcsök.

Az Egyház iránti engedelmisséget hirdeti a Szent Szűz, mert Péter Hajója mindig győzött, és mindig győzni fog minden nehézség és támadás ellenére.

Kihangsúlyozza a Szent Szűz, hogy az ég elnyerésének egyik legfontosabb eszköze a gyakori jó szentgyónás és szentáldozás. Igaz, ismerős szavak ezek, hiszen sokszor halljuk az Egyháznak ezt a tanítását, de természetes, hogy a Szűzanya ezeket hangsúlyozza, ezeket ismétli egyre, mert tudja, hogy az üdvösséget csak a parancsok megtartása és beteljesítése által nyerhetjük el. Hirdeti, hogy már itt a földön milyen csodálatos lelki békét, örömet és boldogságot nyernek azok, akik felhagynak a bűnnel és hűségesek az isteni Üdvözítőhöz.

De lássuk most magukat az üzeneteket. Az utolsó, még tolmácsolható üzenetektől idézünk itt, 1970-ből:

„Kopogjatok, kopogjatok Jézus Szívén! Kérjétek bocsánatot magatoknak és másoknak. Szeressétek egymást, segítsétek egymást, kérjétek békét szíveteknek és a nemzeteknek. Imádkozzatok az Egyház győzelméért, mert olyan sok benne a szakadás. Imádkozzatok mindenkiért, és szeressétek egymást. És szeressétek Fiamat, Jézust és engem, mert mi nagyon, nagyon szeretünk titeket! Szeretném látni minden gyermekemet körém gyűlni a világon bűnbánatban, békében, bocsánatot nyerve.

Menjétek, vigyétek szeretetem szavát a világ minden részébe, ahol gyűlölet van, hogy mindenki üdvözülhessen! Bár mindnyájan jönnének palástom alá. Mint ahogy az anya hívja gyermekeit, én a Mennyek Királynéja, a Társmegváltó, a Bűnösök Menedéke, hívom gyermekeimet. Bár tartanának bűnbánatot, megértve, mily rosszat cselekszenek; bár a Szentlélek világosítaná fel őket, hogy megismernék az igaz hitet, hogy megtartanák a tízparancsolat törvényeit. Akkor Isten kegyelmében élhetnének és a családok egyesülnének békében és a rózsafüzér szeretetében. Ismétlem, gyermekeim: a rózsafüzér! Mindenfelé, ahová csak megyek, azt kérem, imádkozzátok a rózsafüzért, ami a leghatalmasabb fegyver arra, hogy megőrizzétek magatokat a kegyelemben, hogy béke legyen a családokban és a nemzetek között.

Imádkozzátok a rózsafüzért, és biztatok bennem!

Negyedórát tart csak elmondani egy rózsafüzért, egy negyedóra naponta imában egyesít velem, és megértetek sok mindent. Gazdagodik szívetek és elmétek a Szent Olvasó által, mert nagyon, nagyon szeretlek titeket!” (1970. május 14.)

„Gyermekeim, itt vagyok köztetek az ég minden angyalával és szentjével, hogy egyesüljek veletek az imában és a bűnbánatban az Egyház győzelméért, a lelkek üdvéért.

Egyesüljétek velem, gyermekeim, jöjjetek palástom alá, és én megtartalak valamennyiőtöket. Én vagyok minden kegyelem letéteményese, én vagyok a szegények, a szomorúak, a betegek, az egész fáradt világ Vigasztalója. És én vagyok a Közbenjáró Isten trónjánál.

Nagy nap van ma! Ezt a napot papjaimnak ajánlom, hogy mindnyájan feltámadjanak Jézussal, az ő Testvérükkel, hogy mindnyájan szentek legyenek, mert nagy a küldetésük, mint apostoloknak. Mert ha ők maguk szentek, a vezetésükre bízott lelkeket is szentekké teszik. Legyenek szegények, alázatosak, türelmesek, gazdagok a kegyelemben, közel Hozzám. Szeressék nagyon a lelkeket, de Jézus szeretetével szeressék őket, akkor megértik, mit akar tőlük Jézus.

Azt akarom, hogy gyermekeim mind szeressék egymást, hogy béke legyen a szívükben, és legyen bennük szeretet irántam, bűnbocsánat és mások bűnének megbocsátása. Bocsássatok meg mindenkinek, és szeressétek mindenkit!

Kérem, hogy a családokban imádkozzák a rózsafüzért, mert a rózsafüzér a leghatalmasabb fegyver. Gyermekeim, találjatok bennem menedéket, találjatok menedéket bennem, mert én vagyok a ti Anyátok, a Mindenség Közbenjárója, a Bűnösök Menedéke. Azt akarom, hogy mindnyájan ide gyertek, ide az én lábamhoz, a jók és gonoszok egyaránt. Meg akarok bocsátani mindent, és szeretni akarok mindenkit.

Jöjjetek, és imádkozzatok, jöjjetek lábamhoz, gyermekeim, ismétlem, jöjjetek, és ne fáradjatok bele az imába, imádkozzatok magatokért és másokért, mert mindnyájan az én gyermekeim vagytok. Azt akarom, hogy mindnyájan velem legyetek az égben, a mennyei Paradicsom örömeiben.” (1970. május 15.)

„Imádkozzatok, imádkozzatok anyák! Imádkozzatok nagyon sokat, hogy a Szentlélek adjon nektek fénylő világosságot, hogy gyermekeiteket a jó úton nevelhessétek.. Ismertessetek meg engem gyermekeitekkel, hogy ismerjenek és szeressenek engem, mert én mindnyájatok Anyja vagyok, a Vigasztalás Anyja, minden gyermekemnek Anyja!” (1970. május 24)

„Gyermekeim, itt vagyok veletek, hogy sok kegyelmet hintsek utatokra. Legyen utatok az állhatatosság útja, a mennybe vezető út, mert nem maradtok itt ezen a földön, az örökkévalóságra vagytok meghíva! És legyetek készen elfogadni a szomorúságot, a szenvedést, fogadjátok belenyugvással a kínokat, miket az élet tartogat nektek. Legyetek türelmesek, legyetek alázatosak!

Újra és újra mondom nektek, gyermekeim, a rózsafüzér ad nektek erőt, hogy legyőzzétek az akadályokat, hogy hordani tudjátok a keresztet Jézussal, és az égbe érjétek.

Fogadjátok magatokba gyakran Jézust!

Imádkozzatok a tisztítóútzben lévő lelkekért! Sok kegyelmet nyerhettek általuk, mert ők is imádkoznak értetek, és kegyelmet és irgalmat esdenek ki nektek.” (1970. május 25.)

„Imádkozzatok, imádkozzatok a fiatalságért, mert olyan sokan tévednek le a fiatalok közül a jó útról a bűnök útjára, a tisztátalanság útjára, és ez nagyon, nagyon sok lélek vesztét okozza. Szemérmetlen divatjuk megremegetti az eget és a földet!

Figyeljétek, fiatalok, figyeljétek rám, aki égi Édesanyátok vagytok! Figyeljétek, amíg van idő, mert ha ilyen állapotban kerültök Isten ítélszéke elé, mi vár majd rátok?” (1970. május 26.)

„Fogadjátok Jézust szívetekbe, tartsátok Őt szorosan szeretetetek által, imáitok által, áldozataitok által. Jézus erőt ad nektek, hogy legyőzzétek minden akadályt, és erőt ad nektek, hogy képesek legyetek keresztjét hordozni. Imádkozzatok, és engeszteljétek Fiamat, Jézust a Legméltóságosabb Oltáriszentségben ellene elkövetett sérelmekért és bántalmakért, melyek ma olyan nagyon számosak.

Gondoljátok arra, hogy Ő mennyit szenvedett értetek, megfeszítették, hogy ti üdvözülhessétek! Hát miért nem szeretitek Őt? Miért nem ismeritek fel, hogy Ő a Királyok Királya, és egyben Ő a Bíró is!

Legyetek alázatosak, tiszták, és imádkozzatok! Ne legyen bennetek rosszakarat. Jöjjetek ide szeretettel, jöjjetek ide imádkozni, áldozatot hozni, nem pedig csalni! Én tudom, kik vagytok, ismerlek titeket. Miért csaljátok meg magatokat? Amikor majd Isten ítélszéke előtt álltok, ott csak a tiszta igazság lesz, ott majd megismeritek a jót és rosszat, amit tettetek.

Ragaszkodjatok nagyon Jézushoz! Ő lesz a ti vigasztalástok és örömetek a szörnyű percekben. És Ő lesz a ti örömtök akkor is, amikor ebből az életből kiléptek, és rátértek az örökkévalóság útjára, mert irgalmas lesz hozzátok.

Jöjjetek szeretettel! Én is szeretettel hívlak titeket, mert én vagyok a Szeretet és Irgalom és Megbocsátás Anyja! Azért jöttem, hogy az üdvösségre vezesselek titeket. Azért hívlak, hogy egyesítselek titeket Jézussal, Fiammal az Oltáriszentségben, ahonnan ti a kegyelmeket nyerhetitek. Jézus lelketekbe költözik, Jézus szeretettel tölt el, Jézus szívetek központja akar lenni. Jézus azt akarja, hogy mindnyájan szeressétek, mert Ő is szeret és megbocsát!” (1970. május 28.)

„Gyermekeim, hallgassatok, hallgassatok rám, mert az Örök Atya küldött erre a helyre, hogy az üdvösségre vezesselek titeket, hogy kegyelmekkel gazdagítsalak és megvigasztaljam szíveteket.

Az Örök Atya már belefáradt, gyermekeim, belefáradt nézni, hogy olyan sok gyermekem megy a kárhozatba. Fáradt látni, hogy olyan sok gyermekem nem hallgat anyai szavamra! Sokat, nagyon sokat sírok, gyermekeim!

Az Örök Atya igazságot akar teremteni! Ismétlem nektek: igazságot! Miért nem válaszoltok?! Miért nem vizsgáljátok meg lelkiismereteket?

Anyák! Apák! Hívjátok vissza gyermekeiteket! Hívjátok vissza őket! Imádkozzatok, hogy az Őrző Angyal világosítsa meg gyermekeitek elméjét, világosítsa meg, hogy megismerjék Jézust, aki meghalt értük a kereszten, hogy üdvözülhessenek, és a mennyben lehessenek vele!” (1970. május 29.)

„Imádkozzatok mindenkiért! Imádkozzatok nagyon sokat a Szentatyáért, hogy egységet teremtsen az Egyházban, a szentség, a világosság, a szeretet, a kegyelem győzelmét! Én mellette vagyok, és segítem őt, mert borzalmas megpróbáltatások között van, a kereszttövénben áll, Jézus mellett. És sír... sokat sír értetek! Imádkozzatok érte, imádkozzatok, hogy legyen ereje kifejezni magát, mindig előre haladhasson, és szeretetet hintsen szét a világba.” (1970. május 30.)

„Én köztetek vagyok, hogy kegyelmeket halmozzak fel lelketekben. Én élek és olyan valóság vagyok, akár ti! Én a Mennysországi Királynője vagyok, és azért jöttem, hogy az üdvösségre vezesselek titeket... Azt akarom, hogy lábamhoz jöjjetek, és megbocsátást kérjetelek, szeressetek engem, köszönjétek meg nekem a sok-sok kegyelmet, melyet általam kaptatok. Gyermekeim, anyai szavam, tanácsaim vigyék át a gyakorlatba! Vigasztaljátok meg szívemet, mely át van szúrva, mert a szomorú órák közelednek! Egyesüljetek mindnyájan a szeretetben, az imában. Fogjátok szorosán kezetekben a rózsafüzért, és mondjátok gyakran. Ez lesz a ti támaszotok, bátorítótok a megpróbáltatásokban!

Gyermekeim, fussatok, fussatok ide lábamhoz! Jöjjetek hozzám könyörögve, jöjjetek, kérjetelek kegyelmeket, jöjjetek irgalomért, és én meghallgatlak mindnyájatokat.” (1970. május 31.)

A Boldogságos Szűznek szavaiból láthatjuk, mennyire fontos a szeretet és az alázat, mennyire fontos az ima és a bűnbánat. Meg kell értenünk, hogy Isten maga a Szeretet, de egyben Ő az igazságos Bíró is, és egyetlen bűnünk sem marad büntetlenül. De ha megbánjuk bűneinket, Ő végtelen irgalmában megbocsát, és mindnyájunkat Szívére ölel.

Fogadjuk meg hát Égi Édesanyánk szavát, és imádkozzunk, imádkozzuk a rózsafüzért, használjuk ezt a hatalmas fegyvert, legfőképpen pedig imádjuk és engeszteljük az Oltáriszentségben köztünk élő Jézust az ellene elkövetett megbántásokért. Mondjuk mi is Róza mama egyszerű imáját: „Jézusom, szeretlek!”

Róza mama családja

Ha valaki elmegy San Damianóba, már nem találkozik Róza mama mindig kedves, mosolygós, barátságos férjével, József papával. 1971-ben, védőszentje, Szent József hónapjának utolsó napján, március 31-én elköltözött az örök hazába. Igénytelen és szerény életútját a nehéz munka jellemezte, sok harccal, de mindig rendíthetetlen, mély hittel. Egyszerű volt és becsületes. Soha nem kételkedett a jelenések igazságában, melyekkel Róza mamát tüntette ki a Szent Szűz. Mindig tisztelte és szerette az ő Rózáját. És Róza mama is nagyon szerette férjét, s külön örömmel töltötte el, hogy az annyira hitt és bízott benne.

Józsefnek és Rózának három gyermeke volt: két fiú és egy lány. A legidősebb, Giacomina, férjnél van Romano Franchinál, aki szorgalmas földműves. A közeli Centoverában laknak három gyermekükkel, és gyakran meglátogatják Róza mamát, Paolo, a középső, szintén nő, foglalkozására nézve kőműves, és valamivel távolabb lakik San Damianótól, Carpanetóban.

A legfiatalabb, Péter-György 1952-ben született. Pap szeretett volna lenni, és egy ideig a kisszemináriumban tanult. De ottmaradását feltételhez kötötték: meg kell szakítania összekötését anyjával. Péter-György ekkor 17 éves volt. Azonnal, szilárd meggyőződéssel válaszolta, hogy soha nem hagyja el azt, aki saját életét kockáztatva életet adott neki. Tudta, hogy mikor anyja a hatodik hónapja volt áldott állapotban vele, az orvosok el akarták őt venni anyja méhéből. Azt mondták Rózának, hogy különben ő meghal, és születendő gyermeke nyomorék lesz. Azt is tudta, hogy Róza a műtőasztalon könyörgött az orvosoknak, hogy csak a gyermek életével törődjenek, még akkor is, ha az az ő életébe kerülne. Ilyen anyát egy fiú nem hagyhat el! Elhagyta azonban a kisszemináriumot, és más egyházmegyékben próbálkozott, míg püspöke meg nem akadályozta abban, hogy pappá lehessen.

Adél néni is Róza házában élt, ez az öreg nagynénje, aki alig beszélt valakihez. Csak akkor szólt, ha kérdezték, de mindig szívesen beszélt a környék parasztruhájában hozzájuk bekopogó Madonnáról, aki égszínkék kendőt viselt a fején.

Róza mama jelenlegi egészségi állapotáról nem tudunk semmit sem, csak annyit, hogy Isten mindig elég erőt ad neki minden testi-lelki szenvedés elviselésére. Róza küldetése nemcsak a Szent Szűz szavainak közvetítése, hanem a szenvedés is, mely a leghatásosabb eszköz a lelkek megmentésére, ha felajánljuk Istennek.

Róza mama nem beszél szenvedéseiről. A könnyeket meghagyja éjszakai társának. Mindenki mosolygósnak, kedvesnek ismeri, aki csak találkozott vele.

És nem szabad elfelejtenünk, hogy Jézusnak és a Szent Szűznek a látogatása mindig nagy öröm és kimondhatatlan boldogság, de ugyanakkor sok keserű fájdalmat is okoz, mert hiszen lehetne-e nagyobb szomorúság, mint sírni látni a Boldogságos Szűz Máriát, Égi Édesanyánkat az emberek bűnei és gonoszsága miatt?! Látni a Szeplőtelen Szív bánatát az elkárhozott lelkek miatt?

A jelenés helye

Róza mama háza mögött, kissé oldalra van egy körtefa, melynek lombja összefonódik a közelben álló szilvafa lombjával. A szilvafa augusztusban, a körtefa októberben hoz mindig bőséges termést.

A körtefa az a hely, ahol Róza mama látja a Boldogságos Szűzet minden péntek délben és bizonyos ünnepeken. Ekkor kap Róza mama üzeneteket, melyeket amíg tehet, szóról szóra ismételt minden habozás nélkül, és anélkül, hogy megismételte volna önmagát.

A körtefa és a szilvafa ma el van kerítve egy belső aranyozott kerítéssel és egy külső bronzkerítéssel. A kerítéseket egy firenzei művész készítette, és a zarándokok hozták ajándékba 1972-ben. A belső, aranyos kerítés védi a szentelt talajt, mely Égi Édesanyánk kis Paradicsomkertje. A bronz kerítés védelmül szolgál azok ellen, akik emlékül egy-egy falevelet, vagy gallyat akarnak magukkal vinni a körtefáról, mint Fatimában is tették a kis fácskával, amely felett a Szűzanya megjelent.

Fehér, hímzett párna nyugszik azon a helyen, ahol a fa törzse és ágai találkoznak. A Boldogságos Szűz ezen a párnán áll a jelenéseknél. Rengeteg virág, különösen rózsák veszik körül a fát a „Rózsák Asszonyának” tiszteletére.

1970. márciusában egy csodaszép fehér márványszobor került a kerítés mögé. Ferraroni Péter, cremonai szobrászművész remeke ez a szobor. A Madonna arca gyengéd és kifejező. Mindkét kezében egy-egy rózsát tart. Ruháját öv fogja össze, melyről rózsafüzér csüng le, díszítve a Madonna ruhájának redőit. Mária-ünnepeken a szoborra gyönyörű aranykoronát tesznek, ami szintén a zarándokok ajándéka. Ilyenkor aranyláncon egy aranyszívet is akasztanak nyakába.

1968. szeptember 2-től – püspökének engedelmeskedve – Róza mama nem térdelt többé a körtefa előtt a jelenések alatt, hanem 1970. májusának végéig az üzeneteket szobájából közvetítette hangszórón át. 1970. júniusától – szintén püspöki rendeletre – az üzeneteket nem közli a nyilvánossággal, de azokat Róza mama a mai napig is kapja, és hangszalagra veszi fel.

1970. novemberében azt is megtiltotta a püspök Rózának, hogy az egyre érkező zarándokokat fogadja és beszéljen velük a Boldogságos Szűz nevében. Róza most is engedelmeskedett. De mennyi lelki jótól fosztotta meg ez a rendelet a zarándokokat!

Támadás a fák ellen

A körtefát kétszer igyekeztek tönkretenni. 1968. október 14-ről 15-re virradó éjszakán ismeretlen tettesek mélyen bevágták a körtefa törzsét, és sok ágat lefűrészelték. Az egyik főágot is majdnem teljesen keresztülfűrészelték.

A Boldogságos Szűz utasítására az ágakat visszatették, és a körtefa csakhamar teljesen meggyógyult, a főág soha nem száradt ki!

1968. december 29-én éjjel 3 órakor egy üres konzervdobozba tett plasztik bomba robban a kerítésen belül. A bronzkerítés meghajlott és elgörbült, a virágvázák, mécsesek eltörték, és a környező házak ablakaiból is sok betörött. Bár a robbanás 30 cm mély gödröt vájt a földbe, a körtefának semmi baja sem esett, sem pedig a csodálatos víz kútjának.

A szilvafát is majdnem teljesen kettéfűrészelték 1969. május 13-14. éjszakáján, Fatima évfordulóján. Felső fele, mely már meg volt telve még éretlen szilvával, a földön hevert. A vandálok éjjel kb. 2 óra tájban vitték végbe tettüket, az egyetlen időben, amikor a hely elhagyatott. 14-én csak a 8 órai szentmise után vették észre, mi történt a szilvafával. Már elhatározták, hogy teljesen elfűrészelik, mikor Róza mama hallotta Szent Mihály főangyal szavát, aki megparancsolta, hogy a fát egyenesítsék ki és támasszák meg. Ez teljesen feleslegesnek látszott. Soha senki nem próbált még egy fát megmenteni ilyen módon. De engedelmeskedtek az angyal parancsának.

Az ágakat nagy gonddal egyenesítették ki, hogy megakadályozzák a további kárt, melyet az eséskor szenvedtek. Tizenkét nap múlva, pünkösd hétfőjén, a fa újra teljesen kiszökdült. Csak két kisebb ág száradt el, mert ezek az eséskor meghorzsolódtak. Egy okleveles francia kertész a következő esküvel megerősített nyilatkozatot adta:

„Igazolom, hogy a kérdéses szilvafát, mely 62 cm körméretű, május havában, teljesen kilombosodva és zöld gyümölcsrel telve kilenc-tizedrészben átfűrészelték. Ilyen állapotban nem hozhatott volna gyümölcsöt augusztusban, ugyanabban az évben, természetfeletti közbelépés nélkül. Miután személyesen megvizsgáltam, ezt teljesen lehetetlennek jelentem ki.”

(Aláírás:) M.B.

1969. május 31-i üzenetében a Boldogságos Szűz beszélt erről:

„Megvizsgálom szíveteket és elméteket. Tudok mindent, amit gondoltok, és amit meg akartok tenni, de megbocsátok nektek... Gyermekeim, látjátok, milyen kárt okoztak a helyen, ahol állok? Mit akartok tenni ellenem? Én nem vagyok egy a fákkal... Azért jöttem, hogy az üdvösségre vezesselek titeket, hogy megbocsássak, ha bocsánatomat kéritek... Tartsatok bűnbánatot, amíg idő van rá!

Íme, a fa zöld! Jézus mindent meg tud tenni! Jézus irgalmas... Imádkozzatok nagy hittel, kérjétek irgalmát és szánalmát, mert holnap van a Legszentebb Szentháromság ünnepe... Kérjétek irgalmát, hogy Jézus megbocsásson a gonoszoknak, akik megbántottak engem. Jézus megbocsát mindenkinek, de ha valaki Anyját bántja meg, aki a ti Anyátok is, akkor nem a megbocsátó, hanem az igazságos Jézus cselekszik...”

A zarándokok éjjel-nappal körülveszik a bekerített szent helyet, imádkoznak és énekelnek, és kéréseiket az ég felé küldik a Szent Szűz által. Sokan először jönnek, és mindjárt megérinti lelküket a hely szentsége, pedig nem is kaptak semmiféle különleges és természetfeletti jelet. Milyen sokan nyerték vissza lelkük békéjét a kis templomban végzett szentgyónás után! És ha valaki még kételkedne a jelenések valóságában, jussanak eszébe Krisztus szavai: „Gyümölcsseikről ismeritek meg őket!”

San Damiano számtalan lélekben a kegyelem gyümölcsseit érlelte meg.

A kút története

Az Ószövetségből tudjuk, hogy Naaman, Szíria királyának bélpoklos minisztere hogyan gyógyult meg betegségéből, mikor Elizeus próféta tanácsára hétszer megfürdött a Jordán vizében. Maga az Úr Jézus is a Jordán vizébe merült alá, mikor Keresztelő János megkeresztelte. És Jézus a vizet tette a keresztség szentségének látható jeléül, mely megtisztítja lelkünket az eredeti bűntől.

Lourdes-ban a Szent Szűz megparancsolta Bernadettének, hogy igyék a forrásból, és mosakodjék meg benne. A kételkedők gúnyosan nevettek, hiszen a kijelölt hely teljesen száraz volt, és víznek nyoma sem látszott. Mégis, Bernadette, élő hittel, kezével ásni kezdte a földet, míg zavaros víz kezdett ott csörgedezni, s ezzel megmosta arcát. Gondoljunk ma azoknak sokaságára, akik azóta a bőségesen csurgó vízben megfürödtek, és testi vagy lelki gyógyulást találtak.

San Damianóban 1966. október 21-én jelentette be a Szent Szűz Róza mamának, hogy az Örök Atya „különös hatalmat ad kertemnek, itt, a Paradicsomnak e kis sarkában, ahová sok kegyelmet árasztok”. Ekkor Róza mama, és sokan a zarándokok közül is, egy sárga gömböt láttak lehullni arra a helyre, ahol kutat kell ásni, amely hasonlítani fog a názáreti kútra.

A megjelölt helyre nézve, sok zarándok egy ragyogó tárgyat és egy kis feltörő lángot is látott. A Szentséges Szűz megígérte, hogy aki azon a helyen ásni fog, sok kegyelmet nyer. De egyúttal figyelmeztett is, hogy az első víz, mely két méteres mélységből tör elő, még nem az igazi, nem a megígért víz. Sokkal mélyebbre kell ásniuk, és egy réteges kőzet alatt találják meg a gyógyító vizet, mely „meggyógyít testet és lelket, megszabadítja a megszállottakat, akik hinni fognak a Boldogságos Szűzben.”

Ebből a csodálatos vízből mindenki sok kegyelmet nyer, sőt sokan a betegek közül visszanyerik egészségüket is. És mindig elég mennyiségű víz tör elő, soha nem apad el.

A Mennyei Anya megmagyarázta Rózának, hogy a kutat kupolával kell befedni, melynek tetején a Szeplőtelen Szűz szobra álljon, abba az irányba nézve, ahol a Szent Szűz egy templom felépítését kívánja, tiszteletére. A templomban tizenöt oltárnak kell lennie, a rózsafüzér tizenöt titkával.

A Szent Szűz leírta azt is, hogy a kútba láncon kell a vödröt leereszteni, s vizet csak Róza mama férje, József és egy másik, erre kijelölt személy húzhat fel. A csodálatos víz felhúzása és használata előtt imát kell mondani a Szűzanya rendelkezése szerint: Tíz Üdvözlégyet, majd: „Rózsák Csodatevő Asszonya, szabadítsd meg testünket és lelkünket minden gonosztól.” Mielőtt pedig valaki inna a vízből, három Üdvözlégyet kell elmondania és a fenti kis fohászt. Ma már villanymotor húzza fel a vizet és csövön vezetik ki.

Az utasítások megadása után a Szent Szűz megkérte Szent Mihály főangyalt, aki majdnem minden alkalommal jelen volt, hogy döfje kardját a talajba, ahol kutat kell ásni, hogy Szent Mihály főangyal ereje meggátolja az ördögöt a kút meggrontásában.

November 11-én a Szent Szűz a következőket mondta:

„Ássatok tovább... aztán jöjjetek és igyatok a Kegyelem Vizének kútjából... Mossátok meg magatokat benne... tisztuljatok meg... igyatok, és legyetek bizalommal a víz iránt.

Nagyon sokan meggyógyulnak betegségükből... sokan szentté válnak általa. Vigyétek ezt a vizet a betegekhez és haldoklókhoz.”

Három héttel később megjelent az első víz, kb. két méteres mélységben. Ekkor szakértőt hívtak, aki tovább ásott, és egy méter átmérőjű cement gyűrűket tett le. Amint tovább ástak, a víz mind bőségebb lett. Mindenki azt gondolta, hogy a munkát be lehet fejezni. De Róza mama követelte, hogy ássanak mindaddig, amíg a réteges kőzetet megtalálják. Mikor már 12 méter mélységbe értek, a munka igen nehézé vált a víz bősége miatt. Ezért megint abba akarták hagyni az ásást. De Róza mama megmondta, hogy ez a víz nyáron ki fog száradni. Ennek ellenére abbahagyták a munkát, körülvették a kútat egy megerősített fallal, rátették a kupolát a Madonna szép bronzszobrával.

1967 nyarán a víz elapadt. A munka újra kezdődött. A 12 méteres mélység alatt megtalálták a réteges kőzetet, átfúrták, és a víz nagy erővel tört fel. De Róza mama kívánságára leástak 17 méteres mélységbe, amit már csak gépekkel tudtak elvégezni. Róza mama ebbe csak úgy egyezett bele, ha biztosítják, hogy a körtefa sértetlen marad.

Végre találtak egy szakembert, aki hajlandó volt a munkát vállalni. A munkálatokat végzők között akadt valaki, aki nem hitt a kútban, hogy annak gyógyító ereje lesz. Nem hitt benne egészen 1967. szeptemberéig, amikor többedmagával ott állt a kút közelében, mikor esni kezdett az eső. De az eső csak a kútra hullt. A körülállók teljesen szárazak maradtak. Sőt mi több, egy Milánóból érkezett nyomorék asszony hirtelenül teljesen visszanyerte lábának egészségét!

1967. október 26-án végre 17 méteres mélységben elérték azt a kavicsréteget, amelyből Róza mama szerint bőséges víz fakad. A víz valóban bőséges volt, és a körtefa is épségben maradt, a közelben lévő fűrógépek és kábelek ellenére. Róza bejelentette a zarándokoknak, hogy a Szűzanya meg van elégedve a bevégzett munkával.

Azóta a világ minden részéből érkeznek oda zarándokok, hogy részesüljenek a csodálatos víz áldásaiban. Csak három nap alatt, december 7-10-ig József 3 000 liter vizet húzott fel kézzel!

Nagyon sok beteg meggyógyult, és sok bűnös megtért a csodálatos víz hatására, ha hittel használták, és bíztak a Rózsák Csodatevő Asszonyának közbenjárásában.

Róza mama kápolnája

Róza mama házában van egy kis magánkápolna. Amíg fogadhatta a zarándokokat, a várószoba kápolnára nyíló ajtaja mindig nyitva volt, és bárki bemehetett imádkozni, míg Róza mamára várt. A várószobában volt egy kis üveglak, amely a kápolnára nyílt, és így lehetett látni Róza mamát, amint a hozzá fordulókkal beszél. Azóta kicserélték az üveget tejüvegre.

A kápolna nagyon szerény. Az oltár mögött három mélyedés van a falban, melyekben ott áll Jézus Szíve, Szent József és a Csodásérem Madonnájának szobra. A Madonna palástja és fátyola fehér, de ruhája kék. Pedig először az egész szobor teljesen fehér volt. 1965. október 7-én a jelenlevők szeme láttára az egész szobor kék színűvé vált, majd pár perc múlva visszanyerte eredeti fehér színét, de Mária ruhája kék maradt, égszínkék. A ruha öve, és a róla lecsüngő rózsafüzér szintén fehérre változott vissza.

Az asztal, mely oltárul szolgál, két állandóan égő gyertyával van díszítve, de még nem kapott rá egy pap sem engedélyt, hogy misét mondjon ebben a kis magánkápolnában.

Egy különös látogató

Egy francia káplán mondta el a következő történetet 1967-ben. Igazságát több tanú is megerősítette.

Egy napon egyszerre voltak jelen San Damianóban: a francia káplán, egy passzionista szerzetes Belgiumból, egy olasz pap és egy civilruhás, fekete nyakkendősférfi, aki mint osztrák pap mutatkozott be. A francia káplán hadifogoly volt a háború alatt Németországban, s beszélt németül is. Ezért jelentkezett tolmácsnak.

Míg Róza mama a rózsafüzért imádkozta a körtefa alatt, körülvéve a négy paptól, hirtelen megfordult, és azt mondta nekik, hogy a Szent Szűz azt akarja, mindegyikük mondjon el néhány Üdvözlégyet saját hazájáért.

Elsőnek a francia káplán mondta el az Üdvözlégyeket, utána hívta az osztrák papot, hogy ő legyen a következő. Az zavartan felelte, hogy nem tudja az Üdvözlégyet latinul. „Mondja hát németül!” – felelte a francia, és a német el is mondta. Mikor elkezdett imádkozni, Róza mama zavartnak látszott, és amint befejezte az osztrák az Üdvözlégyet, Róza mama odaszólt: „a következő!”

A jelenés alatt Róza mama odaadta a francia káplánnak rózsafüzérét, és azt mondta: „Dobja oda, ahol a Szent Szűz van!” A pap balkezes volt, és jobbkezevel ügyetlenül tudta csak feldobni a rózsafüzért kb. 50 cm magasra. A legközelebbi ág 75 centiméterre volt tőle. Ekkor – minden körülálló látta – az olvasó hirtelenül irányt változtatott, s felszállt a fa egy kis kiálló ágára, s onnan függött alá. Kinek a keze fogta fel, és akasztotta az ágra?

Mikor befejezték a rózsafüzért, Róza mama hívta a papokat, hogy kövessék őt a kis kápolnába. A francia az osztrákot akarta előre engedni, de Róza mama azt mondta neki: „Nem! Te ne gyere, te nem vagy pap!” Az erre elismerte ezt, és kint maradt. A három meglepett papnak Róza mama megmagyarázta, hogy a jelenés alatt a Boldogságos Szűz így szólt: „Küldd el őt!” De Róza azt felelte, hogy majd csak később küldi el, hogy botrányt ne okozzon, s ebbe a Szent Szűz beleegyezett. „Csak bajt akart hozni – tette hozzá Róza mama – mert nem más, mint egy hírhedt osztrák szabadkőműves. A Madonna megmondta nekem.”

A három pap távozása után Róza mama fogadta az osztrákot. Feltárta előtt életének minden bűnét és az okot, amiért San Damianóba jött. Az osztrák szabadkőműves megrökönyödve hallgatott, majd gyorsan távozott. Később Róza a francia pap imáját kérte egy levelében, a szabadkőműves megtéréséért.

Padre Pio és San Damiano

Amíg Padre Pio élt, nem volt köztudomású kapcsolata San Damianóval, egyrészt alázatossága miatt, másrészt mert el akarta kerülni a bonyodalmakat. De halála után elmondhatjuk, hogy a kezdettől fogva a leghatározottabban San Damiano mellett foglalt állást.

Már láttuk, hogy a Boldogságos Szűz maga küldte Rózákat Padre Pióhoz gyógyulása után. Padre Pio utasította Rózákat, hogy menjen vissza a kórházba, és két évig ott segítse a beteget, utána pedig térjen vissza SanDamianóba, „mert új küldetés vár rá”.

A jelenések közben Róza többször kijelentette, hogy Padre Pio is ott van. Padre Pióról tudjuk, hogy rendelkezett a két helyen egy időben való jelenlevés (bilokáció) adományával.

A kút ásása közben Róza mama kétszer is elküldte a mérnököt Padre Pióhoz, hogy kérjen tanácsot tőle. Az első alkalommal Padre Pio megnyugtatta őt, hogy minden jól megy, a második alkalommal figyelmeztette, hogy „kellemetlen szag” jelentkezik majd a kútban. A mérnök először nem értette ezt, de utána az a gondolata támadt, hátha metángáz szivárog a

kútba, ami életveszélyes lehet a munkásokra. Elővigyázatból leeresztett egy égő gyertyát, s az néhány perc múlva kialudt. Valóban metángáz volt a mélyben.

Róza mama tizenkét alkalommal ment meglátogatni Padre Piót, s noha másoknak sokáig kellett várniuk míg sorra kerültek a gyóntatásnál, Padre Pio odahívta többször is Róza mamát, minden várakozás és előzetes bejegyzés nélkül.

Többen tanúskodtak arról, hogy kérdésükre, elmenjenek-e San Damianóba, Padre Pio igennel válaszolt. Ha azonban olyan valaki érdeklődött tőle San Damiano felől, akiről Padre Pio tudta, hogy rosszindulatú, annak kitérő választ adott. Parancsot pedig senkinek sem adott San Damiano felkeresésére, csak engedélyét adta ehhez lelkigyermekének, ha kérték. Nem akarta ugyanis megelőzni a hivatalos egyházi véleményt. Ezért nyilvánosan sose foglalt állást San Damiano kérdésében.

A világra váró csapások

Mint egyéb helyeken, úgy San Damianóban is figyelmeztet minket Isten, hogy nagy csapások várnak ránk, ha nem térünk meg. Íme néhány részlet az üzenetekből:

Jézus: „Ha nem hallgattok szavamra, nagy csapás jön. Készítsétek elő szíveteket! Készítsétek elő lelketeket! Ne törődjetek annyit az anyagi dolgokkal. Az idő gyorsan halad, a halál közeleg! A csapások már közel vannak!” (1968. október 27.)

„Ha hallgattok rám, csökkenteni fogom a büntetést!” (1950. március 26.)

Mária: „Ha majd látjátok a tüzet, és az egész világot égni, mi lesz belőletek, akik nem hallgattok anyai szavamra?!” (1968. március 22.)

Mikor Róza mama sürgetve kérte a Szent Szület, hogy őrizze meg Olaszországot és Piacenzát, Mária azt felelte: „Hirdesd lányom, hirdesd világosan, hogy már négy éve, hogy eljöttem, hogy világosságot hozzak, hogy megmentsem Piacenza városát, amely oly szennyben (bűnben) él; de kevesen ébredtek fel.” (1968. május 30.)

„Mikor a szomorúság órái jönnek, vegyétek a feszületet, szorítsátok szívetekhez, és én mellettetek leszek, megvédelek titeket...” biztatott a Szent Szűz. (1968. szeptember 30.)

Ezek a csapások Isten irgalmasságának eszközei. Ezek révén fogja Isten megmenteni azokat, akik egyébként elkárhoznának. A rettenetes szenvedések ugyanis felkeltik majd szívükben Isten félelmét és bűneik tudatát, és üdvös bűnbánatra indítják őket. Az erényesek számára pedig ezek a nagy megpróbáltatások a szeretet hősies gyakorlataira adnak alkalmat és megtisztítják, tökéletesebbé teszik őket.

Isten tehát egyrészt a kegyelem csodáit műveli majd azok szívében, akiket magához szólít a világra zúduló csapásokban, másrészt pedig előkészíti azok lelkét a béke és szeretet uralmára, akiket meg akar tartani ezen a földön, hogy részesei legyenek a csapások után megkezdődő boldog korszaknak, amelyben az emberek szeretni fogják egymást és egyöntetűen, hálás szívvel imádják Istent.

Jézus diadala Márián keresztül

Tőlünk függ, hogy az említett csapások elszenvédeése után, vagy azok nélkül érkezik el Jézus diadalma a földre. Ennek előkészítésére küldte el Jézus Édesanyját. Jézus diadalának leírása nagyon hasonlít a Jelenések könyvének 20. fejezetéhez, és csak a jövődölések beteljesedése után látjuk majd világosan, mennyi a leírásban a jelkép, s mi a történelmi valóság.

„Az Atya felhatalmazta a Leányt, hogy betöltse anyai küldetését gyermekei iránt. Ő ad neki erőt, Ő segíti őt, Ő teszi őt erőssé és bölccsé, hogy megvalósítsa mindazt, amit az

Istenanya kér fiai számára, mert meg akarja védeni és menteni őket az irgalmas Anya nagy szeretetével.

Az Atya, Fiú és a Szentlélek megengedik az Anyának, hogy a földön járjon, mert meg akarja menteni gyermekeit, akiket annyira szeret.

Az Örök Atya minden hatalommal felruházta Jegyesét (a Boldogságos Szüzet), hogy megvalósítsa nagy küldetését a földön, és előkészítse minden gyermekét, hogy tiszta szívvel, szeretettel eltelve, Égi Édesanyjukat felismerve és szeretve, lángoló szívvel (várják) az egész világ Királyának eljövetelét a földre.

Jézus uralma a felebarát iránti égő szeretettel tölti majd el Mária gyermekeinek szívét és kiirt mindent tévtant, bűnt és rosszat, és visszavet minden ördögöt a pokol mélyére.

Mindazok, akik megmaradnak, nagy világosságban részesülnek, és valami nagyot, valami nagyon, nagyon nagyot hoznak létre ezen a földön!

Jézus bejárja majd a világ utait apostolaival, szentjeivel és angyalaival, egész égi udvarával, a szeretet illatával, nagy jóssággal és gyengédséggel mindenki iránt.

Jézus és Mária mindig veletek lesz az égben, a földön a tengerben, veletek mindenütt, nagy örömmel és diadallal.

És ez a ragyogó csillag bevilágítja majd az egész világot nagy örömmel mindazok számára, akik szenvedtek és tűrtek irántam való szeretetből.

Szenvedjétek! Szenvedjétek velem, mert Égi Anyátok annyira szenved gyermekeiért: főleg különösen szeretett fiaiert, akik elhagytak engem és Fiamat, Jézust, a nagy gyötrelemben.

Igazi apostolok voltak, és most megengedték, hogy egyedül az ördögi kísértés uralkodjék rajtuk, és annyit tévednek, oly sok szentségtörést követnek el! De én még mindig irgalmas vagyok irántuk.

Egyesüljétek egymással, gyermekeim! Egyesüljétek ti, kik itt vagytok jelenlétemben. Imádkozzatok, hogy ők megragadhassák a Szerető Anya kezét, az annyira szeretett fiak Anyjáét. Hogy maguk megmeneküljenek és mindazok a gyermekek is, akiket Jézus rájuk bízott.

Jézus uralma! Mária uralma! Az egész világon, minden szívben, nagy örömmel és szeretettel! Bízatok bennem, reméljétek bennem és maradjatok derűsek! Nyugodjatok meg szívemen és ne engedjétek, hogy kísértés érjen titeket, mert az óra jön. Az ördög erőteljesen és dühösen készen áll a nagy, rettenetes küzdelemre. Nem fog győzni, mert hatalmam szétzúzza fejét. Ne veszítsétek el bátorságtokat, gyermekeim! Növekedjék állandóan hitetek!

De amikor eljön az óra, amelyen az ég és a föld megnyílnak, rettenetes lesz a küzdelem, kínszenvedéssel és könnyekkel. Mennydörgés és villámlás jön, hatalmas robajjal! De ti ne féljétek! Imádkozzatok sokszor a Hiszekegyet! Imádkozzatok sokat Szent Mihály főangyalhoz a rózsafüzérrel kezetekben, hogy megerősítsen titeket, és bátorrá tegyen ebben a nagy küzdelemben. És biztonságban lesztok a földön, és elnyeritek az örök boldogságot az égben.

De, amikor ez a szerencsétlenség végetér, és látjátok megnyílni az eget, határtalan lesz örömetök. Sose lesztok képesek felfogni Isten szépségét, nagyságát, jósságát és irgalmát.

Hallgassatok rám, gyermekeim, hallgassatok Égi Édesanyátokra, aki mindent megtesz értetek! Az égben hagytam Fiamat, és eljöttem, hogy megmentselek titeket, hogy nagy kegyelemben és égi áldásban részesítselek titeket! Készüljétek fel, gyermekeim! Készüljétek fel ebben a hónapban gyengéd és derűs szívvel, és ne aggódjatok, mert én közel vagyok hozzátok Őrangyalotokkal, Szent Mihály főangyallal és védőszentetekkel. Percről-perce segíteni fogunk titeket. Ne aggódjatok!

Imádkozzatok! Imádkozzatok! Imádkozzatok! Mindig mosolyogva.

Azok, akiknek el kell hagyniuk ezt a földet, az angyalok nagy társaságában fognak megérkezni az égbe és visszatérnek majd a földre, hogy megvigasztalják és megerősítsék testvéreiket és imádkozzanak értük.

Hallgassatok rám, gyermekeim! Hallgassatok rám! Én szólok hozzátok! Én Édesanyátok vagyok, a Rózsafüzér Királynéja, a Csodálatos Anya, a Kegyelem és Irgalom Anyja. Váltátok szavaimat tettekké és fontoljátok meg!

Napról-napra mind többet imádkoztatok és erősek lesztek arra, hogy tovább menjetek, vállatokon a kereszttel, a Kálváriára, ahol Jézus vár rátok. Ott megtaláljátok majd Fiamat, Jézust, feltámadva, sírjánál. Ti is fel fogtok támadni az életszentség új életére az angyalokkal és a szentekkel.

Megáldok minden jelenlevőt és mindazokat, akik majd ide jönnek hogy körülvegyenek engem és hallgassanak meghívásomra. Megáldalak titeket és kiontom rátok a kegyelmeiket és áldásokat.” (1967. november 22.)

A további üzenetek megerősítették ennek az üzenetnek sok pontját. Egy hónap sem telt bele, hogy Jézus kijelentette:

„Én magam jövök el a földre sok angyallal, sok szenttel, sok pátriárkával, sok prófétával és az összes apostollal.” (1967. december 15.)

Fényjelenségek – illatok

A jelenéseket sokszor csodálatos fénytünemények kísérték a napban, vagy a felhőkben, s azokat néha le is fényképezték. Máskor pedig a Szűzanya hívta fel az embereket, hogy fényképezzenek bizonyos irányban, s Róza mama előre megmondta, kinek a fényképezőgépe veszi fel majd a rendkívüli tüneményt. Noha nem minden csodálatosnak látszó kép zárja ki a természetes magyarázatot, Dr. Weber Péter, a National Office for Study and Research in Air and Space kutatómérnöke több fényképet alaposan tanulmányozott munkatársaival együtt, s nem találtak természetes magyarázatot azok eredetére.

Néha megmagyarázhatatlan finom virágillat, különösen rózsailat is kíséri a jelenéseket. Sok zarándok érezte ezt az illatot Róza mama kápolnájában vagy a mellette levő várószobában is.

Lelki ajándékok, gyógyulások, látomások

Érdekességként megemlíjük, hogy az első három zarándok, akik idegen földről jöttek, Lucia unokatestvérei voltak. Nem tudjuk, hol hallott a fatimai látnok három rokona a jelenésekről, és ki vezette el őket San Damianóba Portugáliából.

Az, hogy a következő gyógyulások valóban csodásaknak minősíthetők-e, csak az Egyház alapos vizsgálata után derül majd ki. A testi gyógyulásoknál is fontosabbak azonban a lelki gyógyulások.

A Boldogságos Szűz sokszor mondta, hogy ő nem azért jön, hogy meggyógyítsa a testet, hanem hogy a kegyelmek bőséges áradatában részesítse az embereket.

Igen sokan tanúskodtak amellet, hogy San Damianóban tett látogatásuk alatt tanultak meg imádkozni, és szerették meg az imát. Akik azelőtt soha nem imádkozták a rózsafüzért, San Damianóból hazatérve naponta elmondják. Istentagadók fordultak vissza az Örök Atyához, olyanok is, akik nem zarándokokként jöttek San Damianóba, hanem csak a kíváncsiság, sőt néha a rosszakarat hozta őket oda. Sokan pedig, akik eltávolodtak az Egyháztól, ott tértek vissza újra a töredelmes szentgyónás után hitük gyakorlatához.

Sok zarándok alig tud betelni a San Damianót körülvevő megmagyarázhatatlan légkörrel, s azzal megy haza, hogy ide újra vissza kell térniük, és vissza is térnek, nem is egyszer, hanem néha negyvenszer is.

De, mint Jézust is megindította az emberi nyomorúság és szenvedés, úgy a Szűzanya is gyakran meggyógyítja a testet is a lélekkel együtt.

Egy amerikai asszony Floridából ment San Damianóba, és kérte Rózát, imádkozzék férjéért, aki teljesen elszakadt vallásától, nem hitt semmiben, és haragudott, amikor felesége a templomba ment. Az asszony maga is buzgón imádkozott Máriához férjének megtéréseért. Mikor visszatért Amerikába, férje várta őt a repülőtéren, és legnagyobb öröme azzal fogadta, hogy vasárnap szentmisét hallgatott, gyónt és áldozott.

Ugyancsak Floridában történt a következő eset. Egy kubai menekült gyógyíthatatlan rákban szenvedett. Szabadkőműves volt, antiklerikális, és felesége halála után újra nősült, de csak polgári szertartással. Betegsége olyan fájdalommal járt, hogy már aludni sem tudott. Ekkor az előbb említett asszony, aki a kubai menekült lányának barátnője volt, elment hozzá. Vitt magával vizet, amit San Damiano kútjából hozott. Előimádkozta neki az Üdvözlégyet, amit a beteg szóról szóra megismételt, majd ivott a vízből. Aznap éjjel a beteg újra tudott aludni. Lányának kérésére annak barátnője újra visszatért, és beszélt a férfinak a Szent Szűzről, annak jóságáról, a csodákról és a skapulárétól.

– Kaphatnék én is egy skapulárét? – kérdezte a beteg.

– Igen..., de csak pap adhatja fel – volt a válasz, kissé félve, hiszen ismerte a beteg érzelmeit a papok iránt. A férfi reménykedve kérdezte:

– Ide nem jöhetne el a pap?

– Dehogynem!

– Mikor?

– Holnap.

A pap el is jött, meghallgatta a beteg gyónását, és megáldozta. Ez volt a beteg első gyónása és áldozása. Később a beteg rendezte házasságát is. Hat hónap múlva Isten akaratában megnyugodva halt meg, addig is felajánlva szenvedéseit elkövetett bűneiért. Ez a férfi soha vallásos nevelést nem kapott, sőt még az Üdvözlégyet sem tudta addig.

1968. októberében egy pap gyógyult meg teljesen San Damianóban annak ellenére, hogy ezt nem is kérte. Misszionárius volt, aki állandóan magas lázzal küzdött. Sokszor szinte elviselhetetlen fejfájása volt. Róza mama magánkápolnájában imádkozott, mikor hirtelen érintést érzett fejének azon a helyén, ahonnan a fájdalom mindig kisugárzott. Úgy érezte, mintha megújult volna. Teljesen meggyógyult.

1968. október 16-án, az első jelenés negyedik évfordulóján Páduából érkezett egy asszony San Damianóba autón. Hátgerincével betegeskedett, s ezért ki sem szállt a kocsiból. De Róza mama kérte, jöjjön ő is a fa alá imádkozni. Kíváncsian eleget tett kérésének, és ott hirtelenül teljesen meggyógyult.

1969. márciusában egy súlyos rákbetegségben szenvedő asszony ment imádkozni San Damianóba. Két hetet töltött ott buzgó imában, sőt evett néhány rózsaszirmot a körtefa alá helyezett virágokról. Legnagyobb csodálkozására egy reggel arra ébredt, hogy teljesen egészséges. Gyógyulását kezelőorvosa is megerősítette. A betegség teljesen eltűnt és nem tért vissza.

Többen a zarándokok közül állították, hogy a jelenés közben látták a Szent Szület, vagy az Úr Jézust, vagy bizonyos fényjelenségeket. A következőkben csak egy francia pap tanúvallomását említjük:

„1968. augusztus 22-én mentem San Damianóba, mert hallottam az ottani eseményekről. De Szent Tamás apostol húsvétvasárnap esti kétkedésével mentem oda. Mint pap, esküszöm, hogy a következőkben leírtak megtörténtek, igazak, nem képzelődés vagy hallucináció szülöttei.

Körülbelül déli egy óra lehetett, mikor feltekintettem a napba, de a sugárzás túl erős volt, úgy, hogy be kellett csuknom szememet, és pihentetnem kellett az erős fény után. Mikor ismét kinyitottam, újra feltekintettem. Most már – legnagyobb csodálkozásomra – közvetlenül a napba tudtam nézni. Egy ideig nagyon lassan balra forgott, majd jobbra, aztán ismét balra. Az égbolt színe ragyogó kék volt. Egy ideig néztem a napot, majd újra levettem róla szememet, hogy megpróbáljam, milyen a látásom. Az teljesen normális volt. Mindent úgy láttam, mint addig. Semmi jele sem volt annak, hogy szememre a nap sugara hatással lett volna.

Ismét feltekintettem a napba. Most is forogni látszott, de valamivel gyorsabban. Pár pillanat múlva ismét elfordítottam tekintetemet, hogy meggyőződjek látásom normalitásáról, és arról, hogy nem valami hallucináció áldozata vagyok-e. Láttam a mellettem levő embereket, s a legapróbb részletekig láttam a tárgyakat, virágokat.

Harmadszor is felnéztem a napba. Éppen úgy, mint az első két alkalommal, a nap forgott, de most már nagyon gyorsan, és lángolni látszott. Az egész nap lángszínű volt.

Egy perccel később lenéztem, és elmélkedtem magamban: Méltó vagyok... ? Igen... ? Vagy nem... ? Megint mindent teljesen normálisan láttam magam körül. Mozdulatlan maradtam, és még egyszer meg akartam győződni róla, igaz-e mindaz, amit láttam.

Újra felnéztem a napba. Az ék kékje megváltozott. Nem tudom szavakkal leírni. Olyan volt, mint egy átlátszó, arany tüllfátyol... de szavakkal nem lehet kifejezni. A nap forgott jobbra és balra... de most nagyon lassan forgott, és olyan csodálatos színeket lövellt ki magából, hogy azt teljesen lehetetlen leírni. Jó idő után a látomás megszűnt, és újra lehetetlenné vált, hogy belenézsek a napba.

Ezután a jelenség után csak álltam mozdulatlanul, és néztem, mi van körülöttem. Egyszer csak hirtelenül minden eltűnt... Nem láttam többet semmit, sem az embereket, sem a fákat, sem a virágokat. Semmi mást a gyönyörű, fiatal Nőnél, aki valamivel feljebb nálam, úgy szemmagasságban állt; pompás, ragyogó, csupa fény, de élő, eleven valóság. Olyan valóságos, mint az emberek körülöttem. Palástja csodás, leírhatatlan színű volt, s lebegtette a szellő. Feje, arca, szeme élt és mozgott... Rám nézett, és mosolygott... Nem úgy, mint egy szobor, hanem eleven valóságban, és olyan szépségben, amit a földön leírni nem lehet. Fenséges volt, mint egy királynő, és mégis olyan kimondhatatlanul édes, gyengéd, jóságos és mosolygó! A belőle áradó jóság felülmúlta az anyai jóságot... Sem emberi lény, sem kép, sem szobor, még a Szent Szűzről készült legszebb szobor sem volt hasonló ahhoz, amit láttam. Nem tudom, meddig tartott a látomás, mert teljesen elvesztettem időérzékemet.

Emlékszem, hogy ebben a pillanatban valami mozgásra lettem figyelmes. Valaki meglökött. Ez talán azért történt, hogy bebizonyosuljon: nem érzéki csalódás volt, amit láttam. Nem tudom. De még egy pillanatig láttam a Hölgyet, aztán eltűnt, és én újra csak a körülöttem állókat láttam. Majd újra eltűntek az emberek, és ismét megláttam a Hölgyet, aki olyan gyönyörű volt, olyan nemes, olyan jó és szép!

Közben a Hölgy fölött – bár mindig csak őt néztem – egy fényfelhő jelent meg. Benne egy eleven kép. Legeslegbenszöbben éreztem (hogyan tudnám ezt másképpen kifejezni), hogy Jézus Ő, a mi Urunk. Emlékeztetett arra a képre, amelyet jobb festők készítettek róla, de akármilyen szépek ábrázolták is a képeken, nem lehet összehasonlítani azzal, akit láttam. Eleven volt, mozgott a feje, a szeme, az ajka... és mosolygott rám. Nem volt mozdulatlan, merev, mint egy szobor, hanem lélekkel teli, és mindig, mindig mosolygott. Kinyújtotta felém karját.

Csak fejét és vállát láttam. Testének alsó része fényben volt. Fehér ruhát viselt, és piros palást omlott le válláról.

Csodálatos nyugalom, béke, boldogság volt bensőmben... A Szűz látomása olyan gyönyörű volt, olyan jó, olyan jó ... Egy ideig tartott, és ugyanakkor Jézus... a mi Urunk... ! Nem tudom, meddig láttam, nem volt semmi időérzéke! De egy idő múlva minden

elhalványodott, és eltűnt... és nem maradt más, csak a végtelen nyugalom, béke, mély, de nyugodt boldogság... ami most is él bennem...” Aláírás:

L.B.
Francia pap

San Damiano ma

Sok év telt el 1964. október 16. óta, mikor a Szent Szűz először jelent meg San Damianóban Róza mamának a körtefa fölött, gyümölcsöskertjében. Ha Róza mama csak saját képzeletének áldozata lett volna, San Damiano hamarosan visszatért volna az ismeretlenség homályába.

De a zarándokok megindultak, és a mai napig özönlenek San Damianóba. Valaminek – vagy Valakinek – kell ott lennie, mert Róza mama, aki még külsőleg sem túl csinos, és amellet tudatlan, műveletlen asszony, senkit sem vonzott volna oda.

Csaló talán Róza mama? Egy tanulatlan asszony nem tudta volna sokáig fenntartani a látszatot, hogy igazi üzeneteket kap, noha szavait valami jámbor könyvből veszi.

Vagy talán beteg? Aki csak ránéz Róza mamára, belátja, hogy ő teljesen normális, aki nem képes tettetni, és a legkevésbé se törődik azzal, hogy valaki észrevegye őt.

Gondoljunk csak az évek hosszú során adott üzenetekre, amelyeket Róza mama minden pénteken tolmácsolt anélkül, hogy ki kellett volna javítani. Csak néha történt meg, hogy egy-egy ismeretlen szónál megbotlott nyelve és más, hasonló kiejtésű, de előtte ismert szót mondott. Hogyan lett volna képes ez az egyszerű asszony évek hosszú során minden héten közvetíteni az üzeneteket, ha nem a Szent Szűz segítette volna természetfeletti hatalmával és szeretetével. Erre még egy tanult és jól felkészült pap sem lett volna képes természetfeletti segítség nélkül!

Minden San Damiano ellen volt: A püspök nem fogadta el természetfeletti jellegét, az ottani papot is elhelyezte; az odautazás nehéz, az elhelyezkedés szinte lehetetlen. Néhány éve még az út is olyan keskeny volt, hogy két autó csak nagy nehézséggel tudta elkerülni egymást. A kegyhelyen kívül sinc ott semmi látnivaló. Róza mamát is ritkán lehet csak látni.

És a zarándokok száma – a rendőrség adatai szerint – nem csökken. Mária ünnepein több mint száz autóbusz és megszámlálhatatlanul sok magánautó érkezik Európa minden részéből. A Róza mama házát körülvevő terület hatalmas parkoló helyé és táborozó helyé alakult át.

A „látványosság” itt semmi más, mint csak a napi rózsafüzér, hajnali ötkor, melyet más imák követnek, körülbelül fél hétig. Szentmise a templomban (aki befér), majd második rózsafüzér tíz órakor. Utána keresztút jó papokért. Ima a Szentatyáért és más felajánló imák, megszakítva a hagyományos szép Mária-énekekkel. Ez eltart kb. fél egyig. A harmadik rózsafüzér általában 4 és 5 között kezdődik, és ez is legalább másfél óráig tart.

Az imádságokat latinul mondják, hogy kiküszöböljék a nyelvi különbözőségeket, de az énekeket a zarándokok saját nyelvükön éneklék.

Az is, aki csak kíváncsiságból megy San Damianóba, vagy ismerősét kíséri el, úgy távozik, hogy visszavágyik, és vissza is tér. Van, aki már 30-40-szer tért vissza. Sokan megerősödtek hitükben és az imában, vagy visszakapták itt elvesztett hitüket. Sokan mondják, hogy ott tanultak meg imádkozni, és azóta otthon is végzik a családi rózsafüzért, amely oly kedves a Szent Szűznek. A rózsafüzér imádság az a titokzatos mágnes, amely a lelkeket San Damianóba vonzza.

A lelkek felismerik, hogy ebben az elhagyatott Pó vidéki sarokban Valaki jelen van, és ez a Valaki az Isten Anyja. Ő hívja gyermekeit, hogy jöjjenek hozzá egyre közelebb, hogy megvigasztalja őket, meggyógyítsa lelküket és néha testüket is. Csak az tagadhatja ezt, aki nem akar látni, s azért behunyja szemét.

Mária hívja gyermekeit, nyugalmat ad nekik, megtanítja őket a rózsafüzér szeretetére, az áldozatvállalásra, a szentgyónás fontosságára, az Oltáriszentség tiszteletére, hűségre az Egyházhoz, a Pápához, a főpapokhoz, akikért naponta többször imádkoznak San Damianóban.

Mennyire szükség van San Damianóra éppen napjainkban, mikor a tévtanítók büntetetlenül el akarják nyomni a rózsafüzért és háttérbe akarják szorítani a Szűzanyát.

Igen, nagyon szükséges, hogy San Damiano továbbra is teljesítse küldetését! Szükségünk van Istenre és Anyjára. Szükségünk van olyan helyekre, ahol az emberek erőre tesznek szert, és felfrissülnek lelkileg. San Damiano ezeknek a helyeknek egyike. Vannak más hasonló helyek is, amelyet az Egyház már jóváhagyott. Azok is ellentmondások között kezdődtek. Határozottan állíthatjuk, hogy ezeket a helyeket nem a papok és püspökök kezdeményezték!

Befejezés

San Damiano egyike azoknak a helyeknek, ahol Égi Édesanyánk ismét segítségünkre jön. És itt is, mint látogatásának más helyein, La Salette-ben, Lourdes-ban, Fatimában s egyebütt, választott eszköze nem valami tanult és tehetséges egyén, hanem egy egyszerű lény, akit azért választott ki, mert – mint a Szűzanya mondta – nála tudatlanabbat nem talált a földön.

Égi Édesanyánk itt is azt kéri, hogy jöjjünk hozzá és imádkozzunk. Imádkozzunk elsősorban a rózsafüzért. Sőt azt kéri, hogy alakítsunk imacsoportokat a rózsafüzér együttes imádkozására.

Egy napon, amikor az ég akarja, Róza mama is eltávozik az élők sorából, mint ahogy elmentek a La Salette-i gyermekek, Bernadette, Jacinta és Francesco... de az emberek akkor is elzarándokolnak majd San Damianóba, hogy segítségül hívják a Rózsák Csodatevő Asszonyának szent nevét, hogy kérjenek és kapjanak is kegyelmeket tőle, hogy elmondják a rózsafüzért, ezt a leghatásosabb eszközt Jézus Szívének megnyerésére, hiszen Krisztus, a mi Megváltónk nagyon szereti Édesanyját!

És ami a legnagyobb, az a csodálatos ígéret, amelyet maga a Szent Szűz tett San Damianóban:

- Ez a hely én kis Paradicsom-kertem. (1970. március 20.)
- Itt vagyok köztetek, elevenen és valóságosan. (1968. április 19.)
- Eljövök mindig – az Örök Atya megígérte ezt – minden pénteken, amíg az én „eszközöm” életben van. Aztán eljövök minden hónap első péntekén, egészen a világ végezetéig. (1966. február 19.)
- Megmondtam nektek, hogy az egész világ idejön az én lábamhoz. Nemzetközi központot akarok ide az egész világ számára – a rózsák címén – a világ legnagyobb szentélyét!

Eljön az idő, mikor San Damiano harangjai ünnepelve szólnak, dicsőséget és tiszteletet adva nekem, és hirdetve Jézus uralmát! (1968. március 25.)

Irodalom

- CALL OF THE VIRGIN AT SAN DAMIANO by Johan Osee (The Christopher Publishing House, North Quincy, Mass. 02171, 1977. 232 oldal.)
- MIRACULOUS LADY OF THE ROSES AT SAN DAMIANO by J. M. J. (Miraculous Lady of the Roses, 1186 Burlington Drive, Hickory Corners, Michigan 49060, 1970. 40 oldal.)
- THE MOST HOLY VIRGIN AT SAN DAMIANO by S. Di Maria (J. M. J. , P. O. Box 94, Natick, Mass 01760. 68 oldal)
- SAN DAMIANO – RUF AN DIE WELT von Jean Gabriel (Parvis-Verlag, CH-1631 Hauteville-Bulle, Switzerland 1969. 271 oldal.)
- MATER NOSTRA – Havonta megjelenő német, vagy francia nyelvű újság, amely közli a régi üzeneteket, imameghallgatásokat és Európából San Damianóba tervezett zárandoklatokat – amelyek magánjellegűek. Megrendelhető a Parvis-Verlag fenti címén.
- J. M. J. NEWSLETTER (angolul) kiadja: J. M. J. Center, P. O.Box 94, Natick, Mass 01760. Innen lehet kérni San Damiano vizet és kegytárgyakat is.